

1. Manglen paa Arbejdskraft, der væsentligt har sin Grund i et forholdsvis ringe Antal mindre Huslodder — særlig til 1 No, medens dog Befolkningens Vortvandring synes at spille Hovedrollen i Syllands daarligere Egne.
2. Bansteligheden ved at staffe Jord til Huslodder, hvis vigtigste Grund maa søges i et forholdsvis udbredt Fæstevæsen. At Jorden paa visse Steder er temmelig dyr, synes her af mindre Betydning, eftersom man ikke paa flige Steder nærer noget særligt Ønske om Tilvejebringelsen af flere Huslodder. *)
3. Arbejdsløshed, der nærmest fremtræder som Følge af Befolkningens Forskydninger fra visse Egne til andre, og hvis Indflydelse paa Ønsket om den paatænkte Foranstaltning's Gennemførelse er forskellig, eftersom det er de egentlige Landarbejdere eller Arbejdere, der mere virke i Industriens Tjeneste, som savne Arbejde, og eftersom der er mere eller mindre Arbejde at faa paa nærliggende, større Jordbrug.

Det maa herefter være klart, at hvis man ved at aabne lettere Adgang til Erhvervelsen af Huslodder vil søge at fjerne de ovenfor nævnte Ulemper, maa man gaa frem med største Varsomhed for ikke at berede ny Bansteligheder samtidigt med, at man afhjælper de gamle.

Efter det indsamlede Materiale at dømmes synes Fæsteegnenes ringere Tilhøjelighed til Udparcellering af Huslodder at være den eneste virkelige Hindring for den paatænkte Løsning af Spørgsmaalet. En anden Bansteligighed kunde maaske tænkes at ligge deri, at en Forøgelse af Husloddernes Antal vilde medføre forøgede Besværligheder ved Tilvejebringelsen af den til Husloddernes Drift fornødne Trækraft. Uheldigvis ere Besværelserne paa det herhen hørende Spørgsmaal gennemgaaende temmelig utilfredsstillende (jfr. de statistiske Undersøgelser Side 50), men ca. $\frac{3}{5}$ af Sogneraadene have dog udtalt sig for den Anstuelse, at Husloddernes Forøgelse næppe vil forøge Banstelighederne paa dette Punkt.

De fleste Hindringer for Spørgsmaalets tilfredsstillende Løsning ville formentlig blive af en mere praktisk Natur, idet den paatænkte Foranstaltning ifølge de indhente Besværelser paa de forskellige Steder ønskes anvendt som Middelemod to diametralt modsatte Under: Mangel paa Arbejdskraft og Arbejdsløshed, der tilmed ret hyppigt optræder paa ganske de samme Steder, saaledes at der er for lidt Arbejdskraft paa de travle, for megen paa de døde Aarstider (jvf. de statistiske Undersøgelser Side 43). Det er her klart, at Forholdene i høj Grad opfordre til at være varsom ved Bestemmelsen af de paagældende Huslodders Størrelse; der bør saa vidt muligt tages Hensyn til de paagældende Egnes særlige Tarv — om det er Arbejdsløshed eller Mangel paa Arbejdskraft eller begge Dele i Forening, der har fremkaldt Ønsket om lettere Adgang til Huslodder, ligesom det ogsaa vilde være ønskeligt, om der kunde tages Hensyn til, om kun Kommunens Beboere komme i Betragtning, eller om Foranstaltningen kan drage fremmede Folk til Kommunen. Er det Mangel paa Arbejdskraft, man har med at gøre, bør Huslodderne ikke blive saa store, at de optage Brugerens hele Tid, og det vil kunne være gavnligt at lade udenfogns Folk faa Adgang til en Huslod for derved at drage Arbejdere til Kommunen; omvendt synes det rigtigt paa de Steder, hvor der er Tendens til Arbejdsløshed, at spørre af for udenfogns Folk, medens det her vil være heldigere at gøre Huslodderne lidt større, saa at de komme til at sysselsætte den størst mulige Arbejdskraft, og ofte vil Forholdet kunne gøre en Blanding af disse Systemer ønskelig.

Dagsaa paa de Steder, hvor det er Bansteligheden ved at komme i Besiddelse af Jord, der har fremkaldt Ønsket om Udlægning af flere Huslodder, vil man som oftest igennem ovennævnte Slutninger kunne faa et Fingerpeg til Afgørelse af Spørgsmaalet om de paatænkte Lodders Størrelse.

Angaaende det sidstnævnte Punkt synes det i de statistiske Undersøgelser Side 67—70 godt gjort, at ligesom Husmænd med 1 No maa søge en væsentlig Del af deres Fortjeneste ved Arbejde for andre, saaledes maa ogsaa Husmænd med 2 Køer søge en Del Arbejde

*) Der er her set bort fra en Del spredte Tilfælde, hvor Sogneraadets Spar gaar ud paa, at der ingen Banstelighed er ved at staffe Jord paa daarligere og mere affides liggende Steder, men vel paa gode Joroder og heldigt beliggende Pladser.